

UĞUR KOŞAR RİSALESİ

ALLAH DE ÖTESİNİ BIRAK
ALLAH DE ÖTESİNİ BIRAK -2-
BANA ALLAH YETER
ALLAH'A KOŞUN
ALLAH SİZİN SAHİBİNİZDİR
EN GÜZEL İSİMLER ALLAH'INDIR

DESTEK YAYINLARI: 814
TASAVVUF: 26

**UĞUR KOŞAR /
ALLAH DE ÖTESİNİ BIRAK
ALLAH DE ÖTESİNİ BIRAK -2-
BANA ALLAH YETER
ALLAH'A KOŞUN
ALLAH SİZİN SAHİBİNİZDİR
EN GÜZEL İSİMLER ALLAH'INDIR**

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevini yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Mayıs 2017 (2.000 Adet)
3. Baskı: Haziran 2017
4. Baskı: Aralık 2019
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-257-0

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Nazlı Koçak
Sertifika No. 40200
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

UĞUR KOŞAR RİSALESİ

Günlük hayat sorunlarına çözümler

DESTEK
Yayınları

İÇİNDEKİLER

ALLAH DE ÖTESİNİ BIRAK	7
ALLAH DE ÖTESİNİ BIRAK -2-	131
BANA ALLAH YETER	245
ALLAH'A KOŞUN	357
ALLAH SİZİN SAHİBİNİZDİR	497
EN GÜZEL İSİMLER ALLAH'INDIR	631

UĞUR KOŞAR

ALLAH DE
ÖTESİNİ BIRAK

TEVEKKÜL ve TEFekkÜR

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarım. Bu kitabı yazmayı vesile kılan Rabb'ime verdiği lütfundan dolayı hamd ü senalar olsun.

“Ben bir kulu sevdiğim zaman onun işiten kulağı ve gören gözü olurum. Artık o, (konuşurken) benim (kelamım ve hükmüm)le konuşmaya ve (baktığı her şeyi) benim (verdiğim özel bir görüş)le görmeye başlar.”

Bu kitabı yazan Uğur Koşar sadece aracıdır, vesiledir, lütuf ve rahmet tamamen Allah'ındır...

Allah her Őeyden haberdardır, sanmayın ki size yapılan haksızlığa kayıtsız kalıyor. O, size bir annenin evladına yaklaŐtıĐı merhametten daha fazla merhamet duyandır. Duanın karŐılıĐını takip etmeden “Allah de ötesini bırak”. Kul Rabb’ini imtihan etmez. O’na tevekkülle yaklaŐtıĐında rahmetini tüm hücrelerinde hissedeceksin.

*Karşımda o kadar çok maskeli insan var ki onları tanımak için
yoruluyorsun. Şayet dikkat edersen güzel olan bir şey var; o senin hakkını
aldıkça, sen onun sevaplarından kazanıyorsun.
O halde kaybettim diye üzülme, biraz daha derin bakarsan, aslında
kazandığımı fark edeceksin! . .*

Ben sana yeni bir bakış açısı getiriyorum. Rabb'ini daha iyi hissedebilmen ve O'na daha yakın olabilmen için sana farklı bir pencere açıyorum.

Toplum sana Allah'tan korkmanı söyler, oysa korkunun olduğu yerde sevgi asla yoktur. O halde Allah'tan korkarsan O'nu nasıl kendine yakın hissedebilirsin?

Allah sonsuz merhamet sahibidir, O bağışlayanların en hayırlısıdır. Allah'tan korkmak, "Ben bunu yaparsam Rabb'ime layık bir kul olamam,

O bana güvenmiş, ben bu güveni sarsarım" demektir.

Asıl korku budur. Kendi vicdanından korkmaktır.

Allah karşısına hayâ edecek bir amelle çıkmaktan korkmaktır...

Ve korktuğunla yakın ilişki kuramazsın, O'nu tam olarak hissedemez ve O'na güvenemezsin. İşte senin asil sorunun budur!..

Her şey kendimi bulmakla başladı... Yeni bir hayat, yeni bir dünya, sandığımdan çok daha öte bir ben. Tıpkı Yunus Emre'nin dediği gibi: "Bir ben var bende benden içeri." Peki, o içeriye nasıl gidilecek? Bugüne kadar sana herkes sadece konu başlığı verdi: "Mutluluk içinde." Ancak oraya nasıl gidileceği hakkında kimse bir fikir vermedi. Bu yola çıkarken bilgelik adına çıkmıştım ve huzuru velilik yolunda buldum! Çünkü onun içinde Allah vardı!..

İşte benim tüm niyetim, seni varlığıyla tanıştırmak. Bir kez oraya ulaştığında, zihin denen perdeyi, nefis denen karabulutunu bir kez buhar ettiğinde ortaya gerçek sen çıkacaktır. Sandığın sen sadece beden ve zihinden ibaretti. Artık özüne ulaşma, Rabb'ini iliklerine kadar hissetme zamanın geldi.

Bu kitabı yazmak için bir haber bekliyordum, bir işaret. Mutlaka bir olma zamanı vardır ve ben hiçbir zaman acele etmem. Niyet eder ve Allah'a bırakırım. Daima anımsa: Arzu şeytanidir, niyet ise rahmanidir. Bu senin yaşam anahtarın olsun. Ne zaman kendini bir arzu içinde bulursan hemen şeytanın elinden tuttuğunu anımsa, çünkü o sana yoğun bir şekilde onu elde etmeni söyler.

Tıpkı günah işlettiği gibi!

Her ne istiyorsan –eş, ev, araba vb.– şeytanın işi onu sana elde ettirinceye kadar arzulattırmak; sen onu elde edince ise gerçekleri göstererek aradan çekilmek; seni vicdanın, Rabb'inle baş başa bırakmaktır.

Sen henüz flört döneminde yoğun istekle bu adamla evleneceğim dersin, o benim ruh ikizim dersin ve kimseye aldırış etmeden evlenirsin ama şeytan seni evlendikten sonra gerçeklerle baş başa bırakacaktır. Adamın artık maskesi düşer, ruh ikizi sandığın o adam sanki başka biridir! Ve bu hep böyle olmuştur. Bu senin nişanlın değil, o gitmiş ve yerine sanki başka biri gelmiştir!

Bu yüzden arzu şeytanidir. O senin elde etmen için gözüne perde indirir ve elde ettikten sonra perde kalkar. Gerçekleri gördüğünde ise canın yanmaya başlayacaktır. Yaşam yolculuğunda daima isteklerin olacaktır, niyet de bir istektir, ancak bunun içinde rahmet vardır, nur vardır, Allah vardır.

Niyet ederek başladığın her şeyde Rabb'inle birlikte yürümüş olacaksın. Ve sen bir kez Allah'a tam tevekkülle sığındığında o seni asla şaşırtmaz. O ne güzel vekil (yardımcı) ve dosttur.

Yeni biriyle mi tanıştın, hemen niyet et ve de ki: Ey Rabb'im! Ben bir yola çıktım, niyetim evlenmek ve huzurlu bir yuva kurmak. Ancak Evvel ve Ahir olan sensin; Alim olan, en iyi bilen de sensin. Ben sonumu bilemem ki, bu mümkün değil. Bu yüzden sana geldim, kapını çaldım. En iyi bilene tam tevekkülle sığınarak niyetimi sunuyorum. Şayet sevdiğim bu insanla evlenmem hayırlı olacaksa bana bu evliliği nasip et, eğer bu evlilik beni yorup yıpratacaksa sen henüz başlamadan evliliğime "Mâni" isminle engel ol. Bu yolda seni Vekil kıldım.

Artık üzerindeki yükü bıraktın. Artık sorumluluk sende değil, onu Rabb'ine verdin. Şimdi rahatça gözlerini kapatıp uykunu da uyuyabilirsin. Çünkü "El-Vekil" olan Allah sana yardımcı olacaktır. İşte o zaman bu evlilik olsa da olmasa da sevineceksin!

Veli kulun biri demiş ki:

"Ben Allah'tan isterim, niyet eder ona bırakırım, Allah verirse bir kere sevinirim, vermez ise on kere sevinirim."

Ve yanındakiler şaşırmışlar:

"Bu nasıl olur? İnsan hiç Allah'ın vermediğine sevinir mi?"

"Ben sevinirim" demiş veli kul. "Allah'ın o verdiği benim istediğim içindi, vermediği ise kendi tasarrufudur, ben bilmem ki, benim hakkımda en iyi bilen Alim olan Allah'tır."

İşte bu yüzden O'nun hakkındaki seçimi her ne ise güzeldir; bu hoştur, bu rahmettir, bu nurdur. Ve sana bu yüzden "Allah de ötesini bırak" diyorum. Bunu ben söylemiyorum, ben sadece vesileyim... Bunu, sadece sana anımsatıyorum.

"Kulillah sümme zerhum. (Allah de ötesini bırak.)" [Enam Suresi, 91. ayet]

Bir kez Rabb'inle yola çıktığında hayatın seni yorması mümkün değildir. Nasıl mümkün olabilir? O en güvenilir olandır. Ne anne ne baba ne evlat ne eş... Allah'tan başka sığınacak kimin olabilir?

"Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Müttaki olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?" (Enam Suresi, 32. ayet)

Ben değil Rabb'im soruyor...

Evet! Hâlâ akıl erdiremiyor musun?

Şimdi sana kalıcı mutluluğun formülünü veriyorum. Artık tüm formülleri bırakabilirsin. Öğrendiğin tüm teknikleri de bırak, çünkü “Kalpler ancak Allah’ı anmakla huzur bulur”. (Rad Suresi, 28. ayet)

Bu kitapta sana hiçbir şey öğretmeyeceğim, öğretme fikri bile ürkütücü. Kimse kimseye bir şey öğretmez, sadece göremediğin cevapları görülür hale getirmek için buradayım. Sen köfteyi yutuyordun, ben ise sana onu çiğnemeni gösteriyorum. Çiğne ki köftenin tadı damağında kalsın. Çiğne ki yaşamın lezzeti gelsin.

Bir şeyi bilmenin sana kıvamı yoktur. Ekmeğin karnını doyurduğunu bilirsin, bunu adın gibi bilirsin, ancak ekmeği masanın üzerine koyup da ona sadece bak, onu yeme, sadece bilgiyle kal, dediğimde ne olacak? Bedeninde ne kadar yağ varsa iki üç ay içinde tükenecek, bedenin kendi kendini yemeye başlayacak ve sonra iflas edecektir. O halde senin ekmeğin karın doyurduğuna dair olan bilgin ne oldu? Şimdi o ne işe yaradı?

İşte bir Allah’ın varlığını bilmenin de, bir yaprağın Allah’ın izniyle kırıldığını bilmenin de senin ruhuna kıvamı yoktur. Ağacın altından yürüyüp geçeceksin ve hiçbir şey hissetmeyeceksin. Allah’ın rahmeti orada ağacın dalında, esen rüzgârda, uçan kuşta ancak sen yoksun! Bu yüzden ben senin daha farkında, daha aydınlık, tefekkürle yaşamayı istiyorum.

Tefekkürün tadını bir kez aldığında artık senin yaşamına renk gelmeye başlar. Tefekkür nedir? O farkındalıktır, şimdiki anın içinde kalmaktır. Ancak ben sana bilgelığın bahsettiği, şu herkesin dilinde olan şeylerden söz etmiyorum. “Daima farkında ol, şimdiki anın içinde kal” demekle olmaz. Artık bunu herkes öğrendi, herkes aynı şeyi söylüyor. Ancak nasıl farkında olacağını kimse bilmiyor, nasıl şimdiki anın içinde kalacaksınız?

Benim sözünü ettiğim farkındalık ve anın içinde kalmak tefekkürdür ve bunun içinde bilgelikten öte velilik vardır. Allah vardır!.. Rahmet ve nur vardır. O’nun sonsuz enerjisi, hiç kesilmeyen sevgisi vardır.

Sana çok kısa olarak “nur terapisi”nde yaptırdığım bir tefekkür çalışmasını burada yaşatmak isterim. Dilersen her gün 1 dakika olacak şekilde başlayarak bunu yaşamına uygulayabilirsin. Bu senin ruhunun gıdasıdır. Tefekkürün içinde farkındalık ve anın içinde kalmak vardır. Tekrar ediyorum, bu bilgelikten ötedir, çünkü içinde Rabb’inin rahmetini, o muazzam enerjisini hissedeceksin.

Ruhun birçok besini vardır. Sana burada hepsinden söz etmeyeceğim. Belki başka bir kitapta... Ancak bu kitabın özü, kaldıramadığın üzerindeki o yükü tam güvenceyle, tevekkülle Allah’a bırakmak adınadır.

Tefekkür ise –ben ona “ruhun suyu” diyorum–, bedenine su veriyorsun, ancak özün yani ruhun susuz kalmış! O halde sen kurumuş bir çöl gibisin. Peki, tefekkürü nasıl yapacaksın?

Belki de Allah’ı, sonsuz rahmetini, enerjiyi, ilk defa bu kadar yakından, iliklerine kadar hissedeceksin. Bu çok derin bir çalışmadır, niyetin Allah’ın rızasını, dostluğunu kazanmak adına olsun ve ister parkta otur, ister balkona çık... Günde 1 dakikayla izlemeye başla, her ne oluyorsa Allah’ın üzerinde bulunan o kesintisiz emrini, rahmetini gör...

Ve şimdi gökyüzüne çevir gözlerini... Bulutları göreceksin... Onlar gökyüzünde askıda gibi duruyor, düşmüyorlar ve bazen sola bazen de sağa doğru ilerliyorlar. Üzerlerinde kayyum olan Allah’ın emrini hisset. Allah onlara kesintisiz olarak ayakta durun, diyor. Bir an bıraksa bulutlar yere düşerlerdi! Ve her şeye kadir olan Allah’ın rahmetini diğer tecelli ettiklerinde de görmeni isterim.

Ağacın yapraklarına bak, kıpırdadığını göreceksin. Bazen hafif, bazen ise şiddetle sallanır. Rabb’im nasıl uygun gördüyse öyle kıpırdarlar. Ve şimdi o ağacın üzerindeki emri gör... Acele etme... Yaprak Allah’ın izniyle kıpırdıyor, o yaprağın üzerinde kesintisiz olarak ne emri var? “Kıpırda, kıpırda, kıpırda...” Bir an olsun bıraksa yaprak duracak.

Ve başını çevir... Oradan geçmekte olan birini görebilirsin... Yürüyen bir insan yahut bir kedi, bir köpek... Üzerinde ne rahmeti, emri var? “Yürü, yürü, yürü, yürü...” Bir an bıraksa dururlardı. Ve uçan kuşa gözlerini çevir... Tefekkür et... Kuşun üzerinde uç emrini hissetmeye başlayacaksın. Rabb’in ona, “Uç, uç, uç, uç, uç...” diyor. Bir an bıraksa kuş düşüverir. Uçması mümkün değildir.

Ve kendi üzerine dön... Kendi üzerinde olan rahmeti belki de uzun bir aradan sonra ilk defa hissedeceksin. Daha önce biliyordun ancak ben bilmeye karşıyım, bilmek senin ruhunu doyurmuyordu. Şimdi üzerindeki rahmeti yutacaksın, tüm hücrelerine kadar hissedeceksin.

Evet senin üzerinde kesintisiz olarak şu an “gör” emri var. Şu satırları okurken bile tefekkür edebilirsin. Allah gör dediği için görüyorsun. “Gör, gör, gör, gör...” Bir an bıraksa kör olursun, görmen artık mümkün değildir.

Ve üzerinde olan diğer rahmeti hisset. Evet, o “duy” emridir Rabb’inin. Şu an her ne duyuyorsan üzerinde duy emri olduğu içindir. Bir an bıraksa o emri Allah sağır olurduk. Bunu çoğaltabilirsin... Bu senin elinde ve tefekkür yapmak için zamanım yok diyemezsin, bu mümkün değil, çünkü olan her şey Allah’ın rahmetiyle tecelli eder.

Televizyon izlerken, görür ve duyarsın; önünden biri geçerken tefekkür edebilirsin, işyerinde, yemek yerken, telefonda konuşurken, her an... Her an Allah seninle, tabii ki hissedersen, O'nu ruhunda hissetmek istersen... Ve bunu kim istemez ki?

İki cihan güneşi sevgili Peygamber'imiz anlatıyor:

“Arkadaşlar az önce yanımdan ayrılan Cebrail ‘Ey Muhammed (S.A.V)! Seni insanlığa aydınlık yolu göstermek üzere hak Peygamber olarak gönderen Allah’a and olsun ki’ diye söze başlayarak bana şu ibret dolu hikâyeyi nakletti:

Vakti zamanında bir mümin dünyadan el etek çekerek deniz ortasında ıssız bir adaya yerleşir. Burada insanlardan ve dünyalık işlerden uzak, ibadet etmeye koyulur. Bir süre ibadet ettikten sonra acıkmaya ve susamaya başlar. Ama nerede? Adada yalçın kayalarla, kıyıyı döven azgın acı deniz suyundan ve bir de kendinden başka bir nesne yoktur.

Günler haftaları, haftalar da ayları kovalarken abid kişi gittikçe güç ve takattan düşmeye başlar. Bu arada benzi solan, yüzü sararan abid ibadetlerinin ardından durmadan, ‘Ey Rabb'im bana yiyecek ve içecek bir şeyler ihsan et ki, ibadet etme gücümü kaybetmeyeyim’ diye Allah’a yalvarıp yakarır.

Günlerden bir gün kudretine nihayet olmayan Allah yalçın kayalar arasından buz gibi soğuk, şerbet gibi tatlı bir kaynak fışkırtır ve etrafında kor gibi narlarıyla boy salmış koca bir nar ağacını dalgalandırarak O'nun bu dileğini yerine getirir.

Abid, artık bütün gün ibadet ettikten sonra kaynağın başına iner, nar ağacından tek narını koparıp yer ve abdestini alarak tekrar namaz kılmaya koyulur. Namazlarının ardından da, ‘Ey Rabb'im! Canımı secde ederken al, beni öldürüp de cesedimi toprak içinde çürütme, beni kıyamete kadar secde etmekten mahrum bırakma’ diye dua eder. Bu böyle tam beş yüz yıl sürüp gider. Nihayet bir gün Yüce Allah dileğine uygun şekilde ruhunu teslim alır.”

Bundan sonrasını Cebrail şöyle anlatıyor:

“Gerçekten biz o ıssız adaya iniş ve çıkışlarımızda gerçek Allah bağlısı mümini hep secdeye kapanmış, Allah'ı zikrederken gördük. Kıyamet kopup bütün insanlar dirilerek mahşer toplantısına getirildiklerinde onu yine ilahi sırlara dalmış ibadet eder bulacağız. Herkes bir bir Allah'ın huzuruna çıkarak hesaba çekilirken o da gelecek. Yüce Allah ona şöyle seslenecek:

‘Ey abid kulum, seni yaygın rahmetim sayesinde cennete sokuyorum, bu yur gir.’

Abid ise şöyle cevap verecek:

'Hayır ey Rabb'im! Amelim sayesinde cennete girmeye hak kazandım.'

Allah:

'Ey melekler, kulumun işlediği ibadet ve amellerle kendisine ihsan ettiğim nimetleri bir bir karşılaştırm.''

Abidin amelleri ile Allah'ın kendisine verdiği nimetler karşılaştırılarak ölçü ve tartıya vurulacak. Bir tek gözü beş yüz yıl ibadetlerden ağır basacak. Geri kalan diğer nimetlere karşılık ibadet düşmeyecek.

Ardından Allah:

'Bu kulumu cehenneme atın' diye emredecek.

Abid:

'Ey Rabb'im, yanılmışım, bağışla. Yaygın rahmetin sayesinde cennete girebilirim elbette' diye haykıracak.

Allah:

'Onu buraya getiriniz.'

Abid, Allah huzuruna varacak, duracak.

Allah:

'Ey kulum, söyle bakalım. Seni yoktan kim var etti?'

Abid:

'Sen Ey Rabb'im!'

Allah:

'Bu var etme olayı senin amelinle mi, yoksa benim geniş ve yaygın rahmetimle mi meydana geldi?'

Abid:

'Şüphesiz ki senin rahmetinle.'

Allah:

'Beş yüz yıl gibi uzun bir süre sana ibadet etme gücünü veren kim? Issız adada seni tatlı suyla, her gün narla besleyen kim? Ve yine secde ederken ruhunu teslim alan kim?'

Abid:

'Sensin Ey Rabb'im!'

Allah:

‘İşte bütün bunlar benim geniş ve yaygın rahmetim sayesinde meydana gelmiştir. Bunları kabul ettikten sonra mesele kalmadı. Şimdi doğru cennete...’ ”

Cebrail sonunda:

“Ya Muhammed (S.A.V)! Her şey Allah’ın rahmetiyledir” der.